

Polskie Stowarzyszenie Lekarzy Weterynarii Małych Zwierząt

ul. Lubartowska 68A/U5
20-094 Lublin
tel. kom. +48 531 732 732

www.pslwmz.pl
e-mail: sekretariat@pslwmz.pl
NIP: 712-22-93-231
REGON: P-430359202

Lublin, 29 lipca 2020 r.

**Polskie Stowarzyszenie
Lekarzy Weterynarii Małych Zwierząt
ul. Lubartowska 68 A lokal U5
20-094 Lublin**

**Jan Krzysztof Ardanowski
Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi
ul. Wspólna 30
00-930 Warszawa**

Szanowny Panie Ministrze

Zarząd Polskiego Stowarzyszenia Lekarzy Weterynarii Małych Zwierząt (PSLWMZ) z zainteresowaniem zapoznał się z dokumentem „*Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia..... Zmieniające rozporządzenie w sprawie trybu i szczegółowych zasad uzyskania tytułu specjalisty przez lekarzy weterynarii*”. Zainteresowanie było tym większe, gdyż podstawowymi celami statutowymi PSLWMZ jest między innymi „*podnoszenie kwalifikacji zawodowych lekarzy weterynarii zajmujących się leczeniem małych zwierząt, propagowanie standardów świadczenia usług weterynaryjnych oraz prowadzenia zakładów leczniczych dla zwierząt zajmujących się leczeniem małych zwierząt, reprezentowanie interesów członków wobec organów administracji rządowej, samorządowej oraz samorządu zawodowego*”.

Wielu naszych członków, których Stowarzyszenie liczy ok. 500, ukończyło szkolenie specjalizacyjne i jest specjalistami de jure i de facto w wielu dziedzinach dotyczących praktycznego wykonywania zawodu lekarza weterynarii. Lekarze weterynarii małych zwierząt stanowią najliczniejszą grupę w zawodzie (ok. 30% wszystkich lekarzy weterynarii w Polsce). Z tego względu Stowarzyszenie we współpracy z Samorządem Zawodowym na bieżąco śledzi sprawy związane z procesem specjalizacji lekarzy weterynarii, ponieważ ta aktywność edukacyjna w sposób oczywisty wpisuje się w nasze cele statutowe.

Przechodząc do analizy przedstawionego dokumentu rodzi się wiele pytań i wątpliwości, które w naszej ocenie nie wnoszą żadnych rozwiązań podnoszących

Krajowa Izba Lekarsko-Weterynaryjna	
Data: 31.07.20	SPRAWA
L. dz. 668/20	03211/06/20

jakość kształcenia specjalizacyjnego, a jedynie mogą zdestabilizować funkcjonujący od 25 lat system specjalizacji lekarzy weterynarii. Przechodząc do szczegółów:

1. **Paragraf 4a, 4b.** Powołuje się kolejne ciało „Zespół opiniujący” jako ciało mające „nadprzyrodzoną” wiedzę i mogące oceniać wartość merytoryczną kandydata na członka komisji ds. specjalizacji lekarzy weterynarii. Jednocześnie:
 - a. nie określono trybu powołania takiego zespołu i wymogów merytorycznych jakie musi spełnić członek zespołu,
 - b. nie określono kto pokrywa koszty funkcjonowania „zespołu opiniującego”,
 - c. nie określono kto zgłasza (ma prawo zgłaszania) i w jakim trybie kandydatów na członków Komisji ds. Specjalizacji Lekarzy Weterynarii zespołowi opiniującemu.

Jaki cel ma dyskredytowanie uprawnienia Krajowej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej do nominowania kandydatów na członków Komisji ds. Specjalizacji Lekarzy Weterynarii? W naszej ocenie Samorząd Zawodowy skupiający wszystkich lekarzy weterynarii ma największą wiedzę na temat poziomu merytorycznego i przydatności poszczególnych kandydatów do pracy w Komisji ds. Specjalizacji Lekarzy Weterynarii. Zarzut o braku transparentności dotychczasowego systemu wyłaniania kandydatów do Komisji ds. Specjalizacji Lekarzy Weterynarii jest chybiony. Czy uchwała podjęta przez 33 członków Krajowej Rady Lekarsko Weterynaryjnej reprezentujących wszystkie środowiska weterynaryjne w Polsce jest mniej transparentna od uchwały 7 osób z których 2 osoby są w sposób bezpośredni uzależnieni od Ministra Rolnictwa a 4 w sposób pośredni (uczelnie publiczne otrzymują środki finansowe na swoje funkcjonowanie od państwa). Minister Rolnictwa ma prawo zaskarżenia każdej uchwały samorządu, z którą się nie zgadza. Czy uchwała „Zespołu opiniującego” też może być zaskarżona przez Ministra?

2. **Paragraf 3 Ustęp 5.** Jest jawną dyskredytacją trzech publicznych wydziałów medycyny weterynaryjnej, które jeszcze nie mają uprawnień do nadawania tytułu doktora nauk weterynaryjnych. Co mają uprawnienia do nadawania tytułu doktora nauk weterynaryjnych do prowadzenia szkolenia specjalizacyjnego? **Podmiot prowadzący szkolenie specjalizacyjne jest podmiotem technicznym.** Ma mieć warunki i wyposażenie techniczne odpowiednie do prowadzenia szkolenia w danej dziedzinie specjalizacyjnej i dokonać naboru na szkolenie specjalizacyjne w danej dziedzinie w porozumieniu z Komisją. Nad poziomem merytorycznym szkolenia czuwa Komisja i Krajowy Kierownik danej specjalizacji. Wykładowców merytorycznych organizator rekrutuje zarówno z macierzystego wydziału, jak i z różnych ośrodków akademickich, z Polskiej Akademii Nauk oraz z praktyki. Rekrutuje się zarówno z Polski, jak i z zagranicy uwzględniając przede wszystkim ich wartość merytoryczną i przygotowanie praktyczne w danej dziedzinie specjalizacji.
3. **Paragraf 4 Ustęp 2.** Dlaczego Instytut ma mieć w komisji 5 przedstawicieli, Minister Rolnictwa 4, a wydziały tylko po 3 osoby? Minister Rolnictwa nie prowadzi szkolenia specjalizacyjnego a Instytut prowadzi kształcenia tylko w kilku dziedzinach. **W efekcie**

Minister Rolnictwa ma 9 przedstawicieli (pięciu przedstawicieli Instytutu, który jest agendą Ministra Rolnictwa i czterech swoich) w komisji (30% członków komisji). Czyżby intencją Ministra Rolnictwa było przejęcie pełnej kontroli nad procesem specjalizacji? Gro dziedzin specjalizacyjnych dotyczy praktycznego wykonywania zawodu lekarza weterynarii. O ile akceptowalna jest obecność przedstawicieli Ministra Rolnictwa w kilku dziedzinach „urzędowej weterynarii”, to co Pan Minister ma do specjalisty chirurga, specjalisty chorób psów i kotów, chorób koni, radiologa, rozrodu itd.

4. **Paragraf 4 Ustęp 4, 5.** Dlaczego określono wymogi merytoryczne dla przedstawicieli Wydziałów Weterynaryjnych, Państwowego Instytutu Weterynaryjnego, Izby Lekarsko-Weterynaryjnej, **a nie określono wymogów merytorycznych dla przedstawicieli Ministra Rolnictwa jako członków Komisji ds. Specjalizacji?** Czyżby kolejny raz miałyby mieć zastosowanie zasada „nie matura, lecz chęć szczerą.....” W naszym przekonaniu wszyscy członkowie Komisji powinni być lekarzami weterynarii posiadającymi prawo wykonywania zawodu lekarza weterynarii i być specjalistami de jure i de facto w jednej z dziedzin określonych w załączniku. To gwarantuje właściwy poziom merytoryczny procesu specjalizacyjnego.
5. **Paragraf 5 Ustęp 1 pkt 2.** Członkami poszczególnych zespołów egzaminacyjnych powinny być osoby spełniające łącznie poniższe warunki:
 - posiadać prawo wykonywania zawodu lekarza weterynarii,
 - być specjalistami de jure i de facto w danej dziedzinie specjalizacji,
 - przedstawiciele wydziałów medycyny weterynaryjnej i Instytutu powinni posiadać stopień doktora nauk weterynaryjnych uzyskany na podstawie pracy, której tematyka dotyczyła danej dziedziny specjalizacji.
6. Interesujące jest również pytanie: Z czyjej inicjatywy nagle Minister Rolnictwa zainteresował się specjalizacją lekarzy weterynarii i przypisuje sobie tak szerokie uprawnienia w tej dziedzinie? Wcześniejsze wnioski środowiska lekarzy weterynarii do Ministra Rolnictwa o nowelizację rozporządzenia zostały odrzucone. **Specjalizacja jest dla lekarzy weterynarii i zawsze była sprawą lekarzy weterynarii bez politycznych i partykularnych wpływów.** Całość kosztów związanych ze specjalizowaniem się pokrywa zainteresowany lekarz weterynarii lub jego pracodawca, a nie państwo. Rodzi się wątpliwość czy aby kilku niezadowolonych z demokratycznych wyborów lekarzy weterynarii nie próbuje wpływać na organ państwa jakim jest Minister Rolnictwa celem zmiany przepisów zamiast zastanowić się, dlaczego nie zostali wybrani? Minister Rolnictwa ma oczywiste uprawnienia do zaskarżenia każdej uchwały Samorządu jak i do uzgodnienia kontrowersyjnych kandydatur. Nie musi się uciekać do zmiany prawa na wniosek kilku „zatroskanych o stan polskiego systemu specjalizacji lekarzy weterynarii” osób.
7. Szanowny Panie Ministrze o jakości merytorycznej przyszłego specjalisty decydują cztery czynniki:

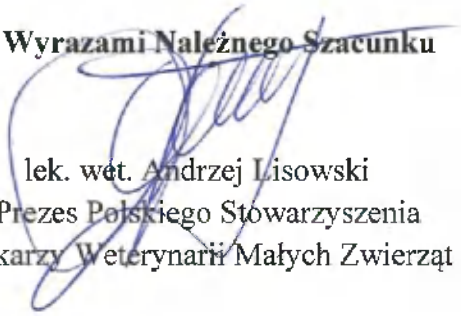
- a. jakość intelektualna i merytoryczna kandydata na przyszłego specjalistę,
 - b. organizacja techniczna procesu kształcenia specjalisty,
 - c. jakość merytoryczna wykładowców,
 - d. jakość merytoryczna członków komisji egzaminacyjnej. Kuriozalnym rozwiązaniem byłoby sprawdzanie wiedzy przyszłych specjalistów przez nie specjalistów w danej dziedzinie.
8. Ustawodawca w artykule 3 ustęp 2 ustawy z dnia 21 grudnia 1990 r. o zawodzie lekarza weterynarii i izbach lekarsko-weterynaryjnych, mając na względzie jakość merytoryczną procesu specjalizacji lekarzy weterynarii określił obowiązek współdziałania organów administracji publicznej (Ministra Rolnictwa) z innym podmiotem prawa (Krajową Izbą Lekarsko-Weterynaryjną) w procesie określania trybu i szczegółowych zasad uzyskania tytułu specjalisty przez lekarza weterynarii. **Współdziałanie** jest to więź, której celem jest usprawnienie funkcjonowania administracji publicznej, ulepszenie przepływu informacji czy stworzenie możliwości podejmowania wspólnych, jak najlepszych decyzji, w interesie publicznym. Formą współdziałania jest **uzgadnianie**. Uzgadnianie jest postępowaniem zmierzającym do wypracowania wspólnego stanowiska, tym samym ma ono charakter wiążący dla adresata. Musi on uwzględnić stanowisko podmiotu współdziałającego. Do podobnej konstatacji doszedł Wojewódzki Sąd Administracyjny w Opolu, zdaniem którego „(...) *uzgodnienie (w odróżnieniu od opiniowania) jest sposobem wyrażania w sprawie przez określony podmiot stanowiska, które jest dla organu stanowiącego wiążące*”. Uzgodnienie zatem w tym rozumieniu polega na „wyrażeniu zgody”, a więc aktu woli podmiotu uzgadniającego, na treść zawartą w projekcie (w tym wypadku projekcie nowelizacji rozporządzenia).

Jak wynika z informacji uzyskanych od Krajowej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej, **nie nastąpiło uzgodnienie treści proponowanej zmiany z podmiotem określonym w wyżej wymienionej ustawie, co w naszym rozumieniu narusza zapis ustawowy.**

W konkluzji należy stwierdzić, że procedowany projekt zmian w rozporządzeniu Ministra Rolnictwa *w sprawie trybu i szczegółowych zasad uzyskania tytułu specjalisty przez lekarzy weterynarii* nie wnosi żadnych zmian mających na celu poprawienie poziomu merytorycznego procesu specjalizacji czy też poprawienie funkcjonowania Komisji ds. Specjalizacji Lekarzy Weterynarii. Dyskredytuje trzy publiczne wydziały medycyny weterynaryjnej oraz dyskredytuje uprawnienia Samorządu Zawodowego do wyłaniania najlepszych kandydatów na członków Komisji ds. Specjalizacji Lekarzy Weterynarii. Proponowane parytety w obsadzie Komisji ds. Specjalizacji Lekarzy Weterynarii w sposób niezrozumiały i nieuzasadniony mają spowodować dominację przedstawicieli Ministra Rolnictwa we wspomnianej Komisji (30%). Jak na wstępie zaznaczyliśmy większość dziedzin specjalizacji lekarzy weterynarii jest związana ze świadczeniem usług weterynaryjnych, a nie administracją weterynaryjną i nie ma uzasadnienia merytorycznego tak dużego wpływu Ministra Rolnictwa na te dziedziny. Tym bardziej, że koszty kształcenia specjalizacyjnego pokrywają zainteresowani lekarze weterynarii a nie państwo.

Polskie Stowarzyszenie Lekarzy Weterynarii Małych Zwierząt stoi na stanowisku, że należy zaniechać procedowania omawianego projektu. Jednocześnie proponuje, aby w szerokiej konsultacji z zainteresowanymi podmiotami reprezentującymi polskich lekarzy weterynarii przygotować nowelizację rozporządzenia spełniającego oczekiwania merytoryczne środowiska – specjalizacja dwustopniowa, jasne określenie gospodarki finansowej Komisji ds. Specjalizacji Lekarzy Weterynarii itp.

Z Wyrazami Należnego Szacunku

lek. wet. Andrzej Lisowski
Prezes Polskiego Stowarzyszenia
Lekarzy Weterynarii Małych Zwierząt

Załącznik:

1. Projekt rozporządzenia MRiRW zmieniający rozporządzenie w sprawie trybu i szczegółowych zasad uzyskania tytułu specjalisty przez lekarza weterynarii.

Do wiadomości:

1. Wojciech Murdzek Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego
ul. Wspólna 1/3, 00-529 Warszawa
2. Jacek Łukaszewicz Prezes Krajowej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej
Aleja Przyjaciół 1, 00-678 Warszawa
3. Rada Główna Nauki i Szkolnictwa Wyższego,
ul. Wspólna 1/3, 00-529 Warszawa
4. a/a